ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆண்டான் திருவடிகளே சரணம்.

" அஞ்சுகுடிக் கொருசந்ததியாய், ஆழ்வார்கள்
தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந் தன்மையளாய்ப் - பிஞ்சாய்ப்
பழுத்தாளை யாண்டாளைப் பத்தியுடன் நாளும்
வழுத்தாய் மனமே மகிழ்ந்து."

திருப்பாவையும் திவ்ய தேசங்களும்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸன்னிதிககு அடியவர்கள் தம்மடியான் **அண்ணங்கராசாரியன்** அளிக்கும் விருந்து.

1. **மார்கழித் திங்களில் பரமபதாநுபவம்.** இப்பாட்டில் **நாராயணனே** என்றதை உயிராககொள்வோம். • தமஸ: பரமோ தாதா சங்கசக்ரகதாதர: • என்று மந்தோதரி யால பரம பத நிலயனுன நாராயணனுகப் போற்றப்பட்ட பெருமாள சங்கசக்ரகதாதரனுக அவளது உள்ளததுளளே காடசி தநதவததனையே. அப்பெருமான் கண்ணனுக அவதரித்த போது • ஜாதோஸி தேவதேவேச சங்கசகரகதாதர • என்னும்படி அந்தப் ப்ரமபதநாதனே சங்கும் சககரமும் சிரித்த முகமுமாகத திருவவதரிததபடியால நாராயணனே யென்றவிதில் பரமபத நாதனுடைய அநுபவம் பாங்காக அமையும்.

2. **வையத்து வாழ்வீர்காளில் திருப்பாற்கடலநுபவம்.** இப்பாட்டில் • பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமனென்பதை உயிராகக்கொள்வோம. திருப்பாற்கடல் அவதாரகந்த மெனப்படுகிறது. • ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீரார்ணவ நிகேதந: நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராமபுரீம் • என்னும் பிரமாணம ப்ரஸித்தம திருப்பாற்கடலில் நின்றுமே வடமதுரையில் வநது பிறந்தருளினவன் கண்ணபிரான். ஆனதுபற்றியே ஆண்டாள் • கண்ணபிரானடி பாடி * என்னவேண்டிய ஸ்தானததில • பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி • என்றாள். கண்ணபிரானையே தம் திருவுள்ளத்தில் கொண்ட பெரியாழ்வார் • அரவததமளியினோடும அழகிய பாற்கடலோடும்....பரவைத்திரைபல மோதத் தம்முள்ளே பள்ளிகொளவதாக வருளிச்செய்தார். அதனையும் இங்கே யிணக்கியநுபவிப்பது.

3. **ஓங்கியுலகளந்தவில் திருக்கோவலூரநுபவம்.** இப்பாசுரம் தொடங்கும் போதே ஓங்கியுலகளநத வுததமனென்று த்ரிவிக்ரமாபதானம் பேசப்படுகிறது. எம்பெருமான் உலகளந்தமூர்த்தியாகப் பல திருப்பதிகளில் ஸேவை ஸாதித்தாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருக்கோவலூரையே முன்னம் நினைக்கவேண்டும். முதலாழ்வார்கள் கூடின இத்தலத்தில் உலகளநத ஸேவை மிகவற்புதம். திருமங்கையாழ்வார் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் *மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழுதியேல்* என்று திருவஷ்டாக்ஷரப்ரஸ்தாவம் செய்தருளினவுடனே அதன் முக்கியப் பொருளான வ்யாப்தியை யருளிச்செய்ய நினைத்து அதனை உலகளந்த அபதானத்தினால் முதலிக்க விரும்பி அடுத்த பாசுரமான *ஒண்மிதியில் புனலுருவி முழுவதாலும் உலகளந்த விருத்தாந்தத்தையே பேசி அதை ஸேவிக்குமிடங்காட்டவெண்ணி அடுதத பாசுரத்தில் *புலம்பரந்து பொன்விளைகும் பொய்கை வேலிப் பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே!* என்று திருக்கோவலூரிலேயே திருவுள்ளத்தை மூள்வித்தாராதலால் ஆழ்வார்களைப் போற்றுங்குடியிலே பிறந்தார்க்கு உலகளந்தவுத்தமனை நினைக்கும் போதே திருக்கோவலூரநுபவம தன்னடையே ப்ராப்தமாகும்.

4. **ஆழிமழைக்கண்ணனில் திருவனந்த புரந்தநுபவம்.** இப்பாட்டில் * பாழியந் தோளுடைப் பற்பநாபன் * என்ற விடத்து அனந்த பத்மநாபனை யநுபவிக்க ப்ராப்தம். இதில் * வாழவுலகினில் பெய்திடாய் * என்று உலகம் வாழப் பெய்யவேணுமென்கிறது. உலகம் வாழ்வதாவது இடர்களெல்லாம் கெடுவதேயன்றோ. அனந்த பத்மநாபனை யநுபவித்தவர் நம்மாழ்வாரொருவரே ; அவர் அப்பெருமானுக்குப் பாசுரம் தொடங்கும்போதே * கெடுமிடராயவெல்லாம் * என்கிறார் * எழுமையுமேதஞ்சாரா * என்கிறார். * தீரும்நோய் வினைகளெல்லாம் * எனகிறார். இங்ஙனே இங்ஙனே நாம் வாழும் வகையைப் பேசினபடியாலே வாழ வுலகினிற் பெய்திடவேண்டும் பாசுரத்தில் இடராயவெல்லாம் கெடுத்து வாழ்விக்கத்தோன்றிய அனந்தபத்மநாபனை யநுஸந்திப்பது பாங்கு.

5. **மாயனைமன்னில் வடமதுரையநுபவம்.** இப்பாட்டில் * வடமதுரை மைந்தனை * யென்று கண்டோக்தியாகவே வடமதுரையின் ப்ரஸ்தாவமுள்ளது. வடமதுரை விபவத் திருப்பதியாக மட்டுமன்றிகே அர்ச்சைத் திருப்பதியாகவும் கொள்ளத் தகுதியுடைதது. எங்ஙனேயென்னில் ; நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் ஒன்பதாம் பத்து முதற்பதிகம் முழுவதும் * வடமதுரைப் பிறந்தவன் * என்கையாலே விபவத்தோடு அர்ச்சையுங்கலந்த அநுபவமாகக் கொள்ளத்தகும். * மதுரா நாம நகரீ புண்யாபாபஹரீ சுபா, யஸ்யாம் ஜாதோஜகந்நாத: * என்கிற பௌராணிக சுலோகத்தையுங்கொண்டு இனிமை பெறவநுபவிப்பது.

6. **புள்ளுஞ்சிலம்பினகாணும் திருவண்வண்டூரநுபவமும்.** இப்பாட்டில் * வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவங் கேட்டிலையோ * என்ற சநதைபை உயிராககொள்வது. திருவண்வண்டூரைப் பாடினவர் நம்மாழ்வா ரொருவரே. * வைகல் பூங்கழிவாய் * என்கிற ஒரு பதிகமே. அதில் * அலர்மேலசையுமன்னங்காள்.* என்று புள்ளினங்களை விளித்துத் திருவண்வண்டூர்க்கு அடையாளங் கூறுமிடத்து * விடிவை சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டூர் * என்று சங்கின் பேரரவத்தையே கூறினர் ஆழ்வார். சங்கானது ப்ரணவாகாரமாயிருக்கும். அகார உகார மகாரங்கள் சேர்நதது ப்ரணவம். திருவண் வண்டூர்ப்பதிகததில் * அடிகள் கைதொழுது * என்கிற பாசுத்தில் அகாரத்தை முன்னிட்டும், * உணர்ததலூடலுணர்ந்து * என்கிற பாசுரத்தில் உகாரத்தை முனனிட்டும், * மின்கொள் சேர்புரிநூலென்கிற பாசுரத்தில் மகாரத்தை முன்னிட்டும் அருளிச்செய்ததுபோல இப் பாசுரத்திலும் * அரியென்ற பேரரவம் * உள்ளம்புகுநது * முனிவர்களும் * என்பவற்றில் அகார உகார மகாரங்களைச் சேர்த்துப் பேசியிருப்பதை நினைப்பது. அக்ஷரப்பொருத்தம் மட்டு மன்றியே அர்த்தப் பொருத்தமும் இரண்டிடங்களிலும் மேதாவிகளால் உய்த்துணரத்தக்கது.

7. **கீசுகீசில் திருவாய்ப்பாடியநுபவம்.** ஏற்கெனவே திருவாய்ப்பாடியை யநுபவித்த வொரு மஹா பக்தர் * உத்காயதீநாம் அரவிந்தலோசநம் வ்ரஜாங்கநாநாம் திவம் அஸ்ப்ருசத் த்வநி:, தத்நச்ச நிமந்தசப்தமிச்ரிதோ நிரஸ்யதே யேந திசாம் அமங்கலம் * என்றார். ஸுப்ரஸித்தமான இந்த சுலோகத்தில் ஆய்ச்சிகளின் பாட்டொலி, மத்தினுலோசை படுத்த தயிரொலி, (தத்நச்'ச) என்கிறவிடத்தில் அநுக்தஸமுச்சயபரமான சகாரத்தினால்—கடையுமிடைச்சிகளின் ஆபரண த்வநியுமாகிய இவ்வொலிகள் பேசப்பட்டன. இப்பாட்டிலும் அவையே யென்று விரித்து அநுபவிக்க.

8. **கீழ்வானத்தில் திருவத்தியூரநுபவம்.** திருவத்தியூரென்பது ஸ்ரீஹஸ்திசைலம். இப்பாட்டில் தேவாதி தேவனைச் சென்று நாம் சேவித்தால் என்பது உயிரான சொல். தேவாதி தேவனென்பது தேவப்பெருமாளையே. திருப்பாவையில் புள்ளுஞ்சிலம்பின காண் தொடங்கிப் பத்துப் பாசுரங்களினால் ஆழ்வார்கள் பதின்மர்க்கும் திருப்பள்ளி யெழுச்சி பாடினதாக நிர்வஹிக்குமடைவில் இப்பாட்டில் நம்மாழ்வாரையுணர்த்துவதாக விரிவான நிருபணம் செய்திருக்கிறேன். அவ்வாழ்வார் ப்ரதமப்ரபந்தத்தை இமையோர் தலைவா என்று தொடங்கியும், சரமப்ரபந்தத்தை அயர்வறுமமரர்களதிபதியென்று தொடங்கியும் தேவப்பெருமாளையே பேசின ரென்கிற விசதாநுபவங்களை இங்கே இணக்கிக் கொள்வது.

9. **தூமணிமாடத்தில் திருக்கடிகையநுபவம்.** திருக்கடிகையென்பது கடிகாசல மெனப்படுகிற சோளஸிம்ஹபுரம். அத்தலத்தைப்பாடுகின்ற திருமங்கையாழ்வார் *மிக்கானை* என்கிற பாசுரத்தில் * மறையாய் விரிந்த விளக்கை * என்று விளக்காகப் பாடினார். குடத்திலிட்ட விளக்கென்றும் குன்றிலிட்ட விளக்கென்றும் ஆசாரியர்கள் அருளிச்செய்வார்கள். குடத்திலிட்ட விளக்கு அப்ரகாசமாயொழியும். குன்றிலிட்ட விளக்கு சுற்றும் வெளிச்சம் தரும். இப்பாசுரத்தில் * தூமணிமாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய * என்றிருப்பதனால் கடிகைத் தடங்குன்றின் மிசையிருந்த மறையாய்விரிந்த விளக்கைக் கொண்டு அநுபவிக்கப் பாங்காகும்.

10. **நோற்றுச் சுவர்க்கமும் திருக்காட்கரையநுபவமும்.** அதிகாரிகள் ஸித்தோபாய ஸாத்யோபாய நிஷ்டர்களென்று இருவகை; இவர்கள் முறையே பரகதஸ்வீகார நிஷ்டர்களென்றும் ஸ்வகதஸ்வீகாரநிஷ்டர்களென்றும் வழங்கப்பெறுவர். * நாயமாத்மாச் ருதியில் * யமேவைஷவ்ருணுதே தேந லப்ய: * என்றோதினபடியே பரமபுருஷனால் வரிக்கப் பட்டவர்களுக்குப் பேற்றில் இழவு கிடையாது. அன்னவர்கள் இனி நோன்பு நோற்க வேண்டியவர்களல்லர். * தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா: * என்றும் * செய்த வேள்வியர்வையத்தேவர் * என்றும சொல்லுகிறபடியே நோன்பு நோற்று முடித்து ப்ரஹ்மானந்தாநுபவம் பண்ணுமவர்களாயிற்று அவர்கள். இப்பாட்டின் முதலடியில் அதுவே சொல்லுகிறது நோற்று - கிருதக்ருத்யர்களாகி, சுவர்க்கம் புகுகின்ற - * யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்க: நிரயோயஸ் த்வயா விநா * என்கிற பிராட்டிவசனத்தில் தேறுகிற ஸ்வர்க்க சப்தார்த்தமான நித்யஸம்ச்லேஷஜநித மஹானந்தத்தையநுபவிக்கின்ற என்று பொருளாகை யாலே மேலே சொன்ன உத்தமாதிகாரியைத் தெரிவிக்கும் பாசுரமிது. இதில் திருக்காட்கரையநுபவம் எங்ஙனேயென்னில்; அத்திருப்பதிக்கு நம்மாழ்வாரிட்டருளின பதிகத்தில் * வாரிக் கொண்டுன்னைவிழுங்குவன் காணிலென்று, ஆர்வுற்ற என்னையொழிய என்னில் முன்னம்பாரித்து, தானென்னை முற்றப்பருகினான், காரொக்கும் காட்கரையப்பன் கடியனே * என்றுள்ளபாசுரத்தின் இன்சுவைப் பொருளை அடியேனுடைய திவ்யார்த்ததீபிகையில் விளங்கக்காண்க. அன்றியும் * தெருவெல்லாங் காவிகமழ் திருக்காட்கரை * என்று ஆழ்வார் பணித்தபடியே நறுமணம் கமழநிற்கும் திருக்காட்கரை. இப்பாசுரம் நாற்றத்துழாய் முடி நறுமணம் கமழநிற்கும்.

11. **கற்றுக் கறவையும் திருமோகூரநுபவமும்.** இப்பாட்டில் *முகில்வண்ணன் பேர்பாட* என்றதை உயிர்நிலையாகக் கொள்வது, திருமோகூர்த் திருப்பதிக்கு நம்மாழ்வாரிட்டருளின பதிகமான * தாளதாமரையில் * காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே * என்றுள்ளது. அத்தலத் தெம்பெருமானுக்குக் காளமேகப்பெருமாளென்று திருநாமமாகை யாலே திருப்பாவைமுகில்வண்ணனையும் திருமோகூர்க் கானமேகத்தையுங் கூட்டியநுபவிப்பது ரஸவத்தரம். முகில் எவ்விடத்தில் பெய்யும்? எப்போது பெய்யும் என்பது ஆர்க்குமறியலாகாது. * நாஸௌ புருஷகாரேண ந சாப்யந்யேந ஹேதுநா, கேவலம் ஸ்வேச்சயை வாஹம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித் கதாசந * என்கிற பகவத் காளமேகமும் எந்த அதிகாரியை எப்போது விஷயீகரிக்குமென்பது அறிவரிது. மேகம் ஓரிடத்திலே மின்னும், மற்றோரிடத்திலே பொழியும். ஸ்ரீக்ருஷ்ண மேகம் மதுரையிலே மின்னி ஆய்ப்பாடியிலே பொழிந்தது.

12. **கனைத்திளங்கன்றும் சித்ரகூடாநுபவமும்.** இப்பாசுரத்தில் * சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற * என்பது உயிர்நிலையான சந்தை; பெருமாள் திருமொழியில் திருச்சித்திரகூடப் பதிகமான * அங்கணெடு மதிளில் * எரிநெடு வேலரக்கரொடு மிலங்கை வேந்தனின் னுயிர்கொண்டு * என்றதைக் கொண்டு தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்றதையும், * திருமகளோடினிதமர்ந்த செல்வன்றன்னை * என்றதைக் கொண்டு மனத்துக்கினியானான தன்மையையும் நெஞ்சாரச் சிந்திக்க. அப்பதிகத்தில் * சினமடங்க மாருதியால் சுடுவித்தானை * என்று பெருமாளுடைய சினம் அடங்கிவிட்ட

தாகச் சொல்லிற்று. சினம் உண்டாகித்தானே அடங்கவேணும்; அது திருப்பாவையில் * சினத்தினலென்பதனுல் சொல்லிற்று.

13. **புள்ளின்வாயும் திருக்குடந்தையநுபவமும்.** இதில் * பள்ளிக்கிடத்தியோ * என்று சயனத் திருக்கோலம் அனுபவிக்கப்பட்டது. திருக்குடந்தையில் * ஏரார் கோலம் திகழக்கிடந்தாய் * என்று பள்ளிகிடத்தலில் பரமாத்புதமான அநுபவம். மற்றும் வெஃகா முதலிய திருப்பதிகளிலும் பள்ளிக்கிடத்தலுண்டானுலும் திருமழிசைப்பிரான் சயனத் திருக்கோலப்பதிகளை ஒன்றுசேர்த்துப் பாடுகையில் * நாகத்தணைக்குடந்தை * என்று திருக்குடந்தையையே முந்துற வெடுத்திருக்கையாலும், திருக்குடந்தையாண்டவன் திருமுனபே நிகழும் விண்ணப்பமிதுவாகையாலும் திருக்குடந்தையனுபவத்திற்கே மிக்க பொருத்தமுள்ளது.

14. **உங்கள் புழைக்கடையும் அழுந்தூரநுபவமும்.** இப்பாசுரத்தில் *வாவியுள் செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண் * என்று சில நீர்நிலைப் புஷ்பங்களின் தன்மை சொல்லிற்று. * அணியார் வீதியழுந்தூரே யென்ற அத்திருப்பதிகத்தில் * நெல்லில் குவளை கண்காட்ட நீரில் குமுதம் வாய்காட்ட, அல்லிக்கமல முகங்காட்டுங் கழனியழுந்தூர் * எனப்பட்டது. அன்றியும், இங்கு எழுப்பப்படும் நங்கை நாவுடையாய ! என விளிக்கப்பட்டாள்; அழுந்தூரிலுள்ளாரைப் பற்றிப் பேசுமாழ்வார் * செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவர் * என்று நாவுடைமையை நவின்ருர். அன்றியும் * திருவுக்குந் திருவாகிய வென்னு மழுந்தூர்ப்பதிகத்தில் * நெய்யாராழியுஞ் சங்கமுமேந்தும் நீண்ட தோளுடையாய் * என்றது. இங்கு * சங்கொடு சக்கரமேந்தும் தடக்கைய னென்றது.

15. **எல்லே யிளங்கிளியும் திருவல்லிக்கேணியநுபவமும்.** இப்பாட்டில் * வல்லானை கொன்ருனை மாற்ருரை மாற்றழிக்க வல்லானை மாயனை யென்றதெல்லாம் * விற்பெருவிழவுங் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழ * சந்தமல்குழலாளலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிருமெய்தி நூலிழப்ப * என்பது முதலான திருவல்லிக்கேணிப் பதிகத்தின் சந்தைகளைக் கொண்டு அநுபவிக்கப் பாங்காயிருக்கின்றமை காண்க.

16. **நாயகனுயும் திருக்குறுங்குடியநுபவமும்.** இப்பாட்டில் * தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப்பாடுவான் வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்ருதேயம்மா * என்றதை உயிர் நிலையாகக் கொள்வது. பாடுவான்—நம்பாடுவான். அவன் திருக்குறுங்குடி யெம்பெருமானைப் பாடுவதற்காக 'வீணுமாதாய நிர்யயௌ.' வழியிடையில் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க வந்தபோது 'வாயால் முன்ன முன்னம் மாற்ருதேயம்மா !' என்று சொல்லித் தன்னுடைய விரதத்திற்குப் பங்கம் செய்யவேண்டாமென்று அதன் காலில் விழுகிருன. தப்பாமல் மீண்டுவருவதாகப் பல பல சபதங்களைப் பண்ணித் திருக்குறுங்குடிக்கே சென்று அங்கு நேசநிலைக்கதவம நீக்கியிருக்கும் நிலையைச் சேவித்து மீள்கிருன.

17. **அம்பரமேதண்ணீரும் காழிச் சீராமவிண்ணகரநுபவமும்** இப் பாசுரத்தில் * அம்பர மூடறுத்தோங்கி யுலகளந்தவும்பர் கோமானே.' * என்றதை உயிர் நிலையாகக்கொள்வது. காழிச் சீராம விண்ணகர்ப்பெருமான் * ஒரு குறளாயிருநில மூவடிமண் வேண்டியுலகனைத்து மீரடியாலொடுக்கினவன்.

18. **உந்துமதகளிற்றனும் திருநறையூரநுபவமும்.** திருநறையூரென்பது நாச்சியார் கோயில். ஸ்தலபுராணத்தின்படி நாச்சியாருக்கே ப்ராதாந்யமுள்ள திவ்யதேசமிது. திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமடலில் * மன்னுமறையோர் திருநறையூர்மாமலைபோல், பொன்னியலு மாடக்கவாடம் கடந்துபுக்கு என்னுடைய கண்களிப்ப நோக்கினேன்...மன்னு மரதகக்குன்றின் மருங்கே, ஓர் இன்னிளவஞ்சிக்கொடியொன்று நின்றதுதான், அன்னமாய் மானுய் அணிமயிலாயாங்கிடையே, மின்னுயிளவே யிரண்டாயிணைச் செப்பாய், முன்னுய தொண்டையாய்க் கெண்டைக்குலமிரண்டாய், அன்ன திருவுருவம் நின்றது * என்றநுபவித்தது இங்கே நினைக்கத்தக்கது. * உந்து மதகளிறுபாசுரம் பூர்த்தியாக நாச்சியாரநுபவம்

இதில் * பந்தார்விரலி * என்று பந்தின் ப்ரஸ்தாவமுள்ளது. திருநறையூர்ப் பதிகத்தில் (பெரிய திருமொழி 6—6—8.) * பந்தார் விரலாள் * என்றது காண்க. திருநறையூர்க்கு நூறுபாசுரங்களாகையாலே கொள்ளை கொள்ளையாக அநுபவிக்கலாம். நிர்மூலகாலக்ஷேப பரர்கள் என்செய்வதந்தோ !

19. **குத்துவிளக்கும் திருவிட வெந்தையநுபவமும்.** இப்பாட்டில் * கொங்கை மேல் வைத்துக்கிடந்த * என்றதை உயிராகக்கொள்க திருப்பாவைக்குத் தனியனிட்டருளின பட்டர் இப்பாட்டை ஜீவநாடியாகக்கொண்டுதானே * **நீளாதுங்க ஸ்தநகிரிதட** ஸுப்த மென்றது. இந்த நிலைமையை ஒருவாறு அர்ச்சையில் காணவேணுமானால் திருவிட வெந்தையில்தான் காணலாகும். * திவளும் வெணமதிபோல திருமுகததரிவை செழுங்கடலமுதினிற் பிறந்தவவளும் நின்னாகத்திருப்பது மறிந்தும் * என்ற அததலப பாசுரத்தையும் * நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த வென்னு மிப்பாசுரத்தையும் ஸமங்வயப்படுத்தி யநுபவிகக வல்லார் ஆர்கொல் ! நம் ஆண்டவன் அநுபவிக்கலாமதத‌னை.

20. **முப்பத்து மூவரும் திருப்பாடகத்தநுபவமும்.** திருக்கச்சிமா நகரில் விளங்கும் பாண்டவதூதன்ஸன்னிதியே திருப்பாடகமென்பது. மிகமிகப் பெரிய திருககோலங் கொண டருளினவிடமது. பெரிய திருமொழியில் (9—1—8.) * அரவுநீள் கொடியோனவையுள் ஆசனத்தை அஞ்சிடாதேயிட, அதற்குப் பெரியமாமேனி அண்டமூடுருவப் பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன் * என்று திருமங்கையாழ்வார் அநுஸந்தித்த இதிஹாஸத்திற்கிணங்க அமைந்த திருக்கோலமிது. அதாவது, பாண்டவர்க்காய்த்தூது சென்ற கண்ணபிரானது வருகையையறிந்த அரவுநீள்கொடியோன் [ஸர்ப்பத்வஜனை துரியோதனன்] ஸபா மண்டபத்தில் பிலவறையொன்று தோண்டுவித்து உள்ளே ஆயுதபாணிகளான மல்லர்களை நிறுத்திப் பொய்யாஸனமிட்டுவைகக, கண்ணபிரான் அதன்மேல் வீற்றிருந்தவளவில் ஆஸனமுள்ளே யிறங்க, அதனோடு கண்ணனும் உள்ளேயிறங்கி விச்வரூபமெடுத்துத் தன்திறலைககாட்டி அங்கிருந்த செற்றார்க்கு வெபபங்கொடுத்த வரலாற்றை இப்பாசுரந்தன்னிலேயநுபவிப்பது. **அமரர்க்கு முன்சென்று** - தேவப்ரக்ருதிகளான பாண்டவர்களுக்காக முன்சென்று ; **கப்பம் தவிர்க்கும்** கம்பமென்கிற வடசொல கப்பமெனத் திரிந்திருப்பதால் அப்பாண்டவர்களின் நடுக்கத்தைத் தவிர்த்தமை சொன்னவாறு.

21. **ஏற்ற கலங்களும் திருக்கண்ணமங்கை திருநாராயணபுராநுபவமும்.** இப்பாசுரததிற்கு இரண்டு திவ்ய தேசங்கள் அநுபாவ்யங்கள். முறையே அநுபவிப்போம். இப்பாட்டில பெரியாய் ! என்றதை உயிர்நிலையாகக் கொள்வது. திருககண்ணமங்கையைப் பாடுகிற திருமங்கையாழ்வார் தொடங்கும் போதே பெரும் புறக்கடலை யென்றார். அப்பெருமைக்குத் தக்கபடி பாசுரங்களையும் பெரியனவாக இட்டருளினார். பதிகத்திற்குப் பலனுரைத்துத் தலைக்கட்டும் போதும் * விண்ணில் விண்ணவராய் மகிழ்வெய்துவர் * எனறு பெரியாராகப்பெறுவர் என்றார். மாற்றாரை வலி தொலையப் பண்ணின கண்ணபிரான் *பற்றார் நடுங்க முன்பாஞ்ச சன்னியத்தை வாய்வைத்த போரேறே ! * என்றும் *ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத் * எனறும் சங்கொலியினால் தொலைத்தான். திருக்கண்ணமங்கைப் பெருமானைவிளிக்கின்ற திருமங்கையாழ்வார் * வெண்சங்கமொன் றேந்திய கண்ண ! * என்றார்.

இனி திருநாராயணபுரத்தையநுபவிக்கும் போது * பெரும் பசுக்களாற்றப்படைத்தான் மகனே ! என்றதை உயிர்நிலையாகக் கொள்வது. யதிராஜஸம்பத்குமாரனே ! என்றபடி. பெரும்பசுக்களான பல்கலையோர்களை ஆற்றப்படைத்தவர் எம்பெருமானார் ; அவர்க்கு மகனே ! என்றபடி. அன்றியும் * உலகினில் தோற்றமாய் நின்றசுடரே * என்றதும் திருநாராயணபுரத்திற்குப் பெருத்த சான்று. புற்றில் மறைந்திருந்து தோற்றமாய் நின்ற இதிஹாஸமுணர்க.

22. **அங்கண்மாஞாலமும் திருமாலிருஞ்சோலையநுபவமும்.** இப் பாசுரத்தில் அரசர் அபிமானபங்கமாய் வந்து பணிந்தமை கூறப்படுகின்றது. திருமாலிருஞ் சோலையை

யநுபவிக்கின்ற பெரியாழ்வார் (4—2—7.) * கொன்னவில் கூர்வேல் கோன் நெடுமாறன் தென்கூடல்கோன் தென்னன் கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே * என்று ராஜ பூஜையைப் பேசினர். * இதமிமே சருணுமோ மலயத்வஜம் ந்ருபமிஹ * என்றுர் ஆழ்வானும்.

23. **மாரிமலைமுழஞ்சும் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலநுபவமும்.** இப் பாசுரத்தில் * உன் கோயில் நின்றிங்ஙனே போந்தருளி * என்றதை உயிர் நிலையாகக்கொள்வது. நம் பெருமாள் ஸன்னிதிக்குக் **கோயி**லென்றே தனிச் சிறப்பான ப்ரஸித்தி. இப்பாசுரம் நடையழகு காண விரும்பிப பேசியது. அதைக்காண்பது கோயிலிலே யாயிற்று. திருவாய் மொழியில் (6—9—3. * ஞாலததூடே நடநது நின்றும் * என்ற பாசுரததின ஈட்டில் நம் பெருமாள் நடையழகுபற்றி அற்புதமானதோர் ஐதிஹ்யம் காண்க.

24. **அன்றிவ்வுலகமும் கோவர்த்தனநுபவமும்.** இப் பாட்டில் * குன்றுகுடையா வெடுத்தாய்! குணம்போற்றி * என்னுமடியை உயிராகக்கொள்க. கோவர்த்தனேத்தாணத் திற்கு மங்களாசாஸனம் நடைபெறுகிறது, * கொடியேறு செந்தாமரைக கைவிரல்கள் கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில, வடிவேறு திருவுகிர் நொந்துமில மணிவண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம் * எனகிற பெரியாழ்வார் திருமொழிப் பாசுரத்தை ஏடுபார்ததாகிலும் வாசிதது விளக்குக. ஆயர்கள் வழககப்படி தேவேந்திரனுக்கு இடுமபூஜையைக் கண்ணபிரான விலக்கும்போது (யஜுர்வேதம் 2-காண்டம். பிரச்னம் 5-ல்) ஓதப்படுகிற * யோ வை ஸ்வாம் தேவதாமதியஜதே ப்ர ஸ்வாயை தேவதாயை ச்யவதே ந பராம் ப்ராப்னோதி பாபீயாந் பவதி * என்கிற வேதவாககியத்தைச் சொலலி விலககினதாக வைத்து அந்த வேத வாககியத்தை நம் நிகமாந்த குருவரர் யாதவாப்யுதயத்தில் * அதியஜேத நிஜாம் யதி தேவதாம் உபயதச் ச்யவதே ஜுஷதேப்யகம், க்ஷிதிப்ருதைவ ஸதேவதகா வயம வநமிஹா நவதா கிமஹித்ருஹா * எனறு ச்லோகமாக்கி யுளளார். அதையாவது பன்னியுரைபபது.

25. **ஒருத்தி மகனும் திருக்கண்ணபுராநுபவமும்.** இப்பாசுரத்தில் *ஒருத்தி மகனாய்ப்பிறந்து ஓரிரவிலொருததிமகனா யொளிததுவளர * என்றதைத திருககண்ணபுரப் பாசுரங்களில் கொள்ளை கொளளையாகக் காணலாம். பெரிய திருமொழியில் எட்டாம் பத்து முழுவதும் திருககண்ணபுர மங்களாசாஸனமே. (8-5-1.) * தநதை காலில் விலங்கற வந்து தோன்றிய தோன்றல் * என்ற பாசுரத்தினல் ஒருத்திமகனாய்ப் பிறநததைப் பேசி, * மாரிமாக்கடல வளைவணற்கிளையவன் * என்கிற அடுதத பாசுரததினல் ஒருததிமகனாய் வளர்நததைப் பேசினா. * தாயெடுத்த சிறுகோலுககு உளைநதோடித தயிருண்ட வாய் துடைத்த மைநதனுககு * இதயாதிகளான பல பாசுரங்கள் ஒருத்திமகனாய் வளர்ந்தபோதை யநுபவங்களாம்.

26. **மாலே மணியும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரநுபவமும்.** இப்பாசுரததில் **ஆலினிலையாய்!** என்றதை உயிராகக் கொள்க. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரெம்பெருமான் வடபத்ரசாயி யென்னும் திருநாமமுடையனாகையாலே அப்பெருமானை நோககியே ஆலினிலையாய் என்றது. கண்ணனை வடபத்ரசாயியாக அநுபவித்தது ஆண்டாள் மட்டுமன்று, திருத்தநதையாரும் யசோதை வேடமபூண்டு அநுபவிக்குமிடத்து * பாலகனென்று பரிபவஞ் செய்யேல், பண்டொருநாள் ஆலினிலை வளாநத சிறுக்கனவனிவன் * என்று கண்ணனை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப் பெருமானாகவே அநுபவித்தார்.

27. **கூடாரை வெல்லும் திருவேங்கடப்பநியநுபவமும்.** இப்பாட்டில் முதலடியையும் ஈற்றடியையும் உயிராகக கொள்க முதலடியில் விரோதி நிரஸனமும். ஈற்றடியில் கூடியிருந்து குளிரும்படியும் சொல்லிற்று. எமபெருமானர் காலத்திலே திருவேங்கமுடையானுக்கு ப்ரபல விரோதம் விளைய, * அப்பனுககுச் சங்காழியளிததருளும் பெருமானல் விரோதி நிரஸனம் விளைநத வரலாறு ப்ரஸித்தம். [**கூடியிருந்து**] * ஒழிவில்கால மெல்லா முடனாய் மன்னியிருக்க ஆழ்வார் பாரிததது வேங்கடத தெழில்கொள் சோதியெந்தை தநதை தந்தைககே. [குளிர்நது.] * குளிரருவி வேங்கடம். *

28. **கறவைகளும் ஸ்ரீ ப்ருந்தாவநாநுபவமும்.** இப் பாசுரத்தில் **கானஞ்சேர்ந் துண்போம்** என்றதை உயிராகக்கொள்வது. **கானநம்** என்கிற வடசொல் கானமெனக் கடைக்குறையாய்க் கிடக்கிறது காடு என்று பொருள். அதுதான் ப்ருந்தாவனம். அங்குச்சேர்ந்து அநுபவிப்போம், எதையநுபவிப்போமென்னில், கானமென்கிற சொல் தமிழுக்கே உரித்தான இரட்டுறமொழிதலால [கவர்க்கத்ருதீயாக்ஷர] கானத்தைச்சொல்லும். வேணு கானகோஷ்டியிலே சேர்ந்து அநுபவிப்போமென்கை, இவ்விடத்திலே * ஆஸாமஹோ சரணரேணுஜுஷாம் அஹம் ஸ்யாம ப்ருந்தாவநே கிமபி குல்மலதௌஷதீநாம் * சைலோக் நிச்ச ஜலாம்பபூவ...த்வம் தேஷ்வங்யதமாம்பபூவித பவத்வேணுக்வணோந்மாதநே * என்கிற சுலோகங்களை யநுஸந்திப்பது.

29. **சிற்றஞ்சிறுகாலையும் துவராபதியநுபவமும்** இப்பாசுரத்தில் முக்கியமான **வேண்டுகோள்** * உனக்கே நாமாட்செய்வோம் * என்பது. கண்ணனுடைய தேவிமாரனை வரும் ஆட்செய்தவிடம் த்வாரகையென்று பெரியாழ்வார் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார். *பதி னாறுமாயிரவர் **தேவிமார் பணிசெய்யத்** துவரையென்னுமதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர் * பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறி துவரை யெல்லாருஞ்சூழ *

30. **வங்கக்கடலும் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரும்.** கீழ் * மாலே மணிவண்ணனில் ஆலினிலையானாகிற வில்லிபுத்தூருறைவானை யநுபவித்தோம். இங்கு **அணி புதுவை** யென்று வில்லிபுத்தூரையே அனுபவிப்போம். வில்லிபுத்தூரைப் பெரியாழ்வாரும், திருமகளாருமே அனுபவித்தவர்கள். ஆண்டாள் கதையைச் சொல்லிப் பெரியாழ்வாரும், பெரியாழ்வார் கதையைச் சொல்லி ஆண்டாளும் அநுபவித்தார்கள். பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (2—2—6.) மின்னனைய நுண்ணிடையார் விரிகுழல்மேல் நுழைந்த வண்டு, இன்னிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர் * என்ற பாசுரத்தில் ஆண்டாளுடைய குழலிலே * தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வ வண்டு [நுழைந்த] அபிநிவேசங்கொண்ட வரலாறு வ்யக்தம். நாச்சியார் திருமொழியில் (5—5.) * மென்னடையன்னம் பரந்து விளையாடும் வில்லிபுத்தூர்*என்ற பாசுரத்தில், வேண்டிய வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்த பெரியாழ்வார் கதை காணலாம். * அன்னமாய் அன்றங்கருமறைபயந்தான் * என்கிறபடியே ஹம்ஸாவதாரம் அருமறை பயக்க. விஷ்ணுசித்தாவதாரம் * ப்ராஹ 'வேதாந்' அசேஷாந் * என்ன. ஆக, பட்டர்பிரானாலும் கோதையாலுமுண்டான ஏற்றமே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு அநுபாவ்யம். ...... *

ஸ்ரீகாஞ்சீ அண்ணங்கராசார்ய தாஸனுடைய

திருப்பாவை திவ்ய தேசாநுபவ விருந்து

முற்றிற்று.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.
